

Chương 646: Sứ Mệnh Của Hoàng Đế

(Số từ: 2336)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:21 PM 13/12/2023

—Ban đêm.

"Điều đó thật may mắn."

Nghe xong câu chuyện của Ludwig, Christina gấp sách lại và im lặng gật đầu.

Hầu hết mọi người trong trại đều đã ngủ quên sau cuộc hành quân trong ngày.

Bên trong một chiếc lều di động, Christina đang nói chuyện với Ludwig và hai người khác.

Mọi người, ngoại trừ Christina, đều có nét mặt dữ tợn.

Đặc biệt, Ludwig dường như không thể tha thứ cho những gì mình đã làm và gục đầu xuống.

Về cơ bản, họ đã quyết định giam giữ bạn mình cho đến khi mọi chuyện được giải quyết.

Dù họ có làm thế nào đi nữa vì sự an toàn của Scarlett, cô vẫn phải chịu đựng sự giam cầm mà không có lời giải thích nào, không biết mình đang ở đâu và sẽ ở đó bao lâu.

Vẻ mặt của Louis, Anna và Ludwig rất dữ tợn, nhưng của Christina thì hơi khác một chút.

"Ừm..."

Chắc chắn trong mắt cô ấy có một chút nghi ngờ.

"Scarlett đã đồng ý làm như chúng ta nói, vậy thì có vấn đề gì?"

Louis Ancton hỏi Christina với giọng hơi gay gắt.

Suy cho cùng, chính Christina là người đề nghị giam giữ Scarlett và mọi việc đã được thực hiện theo ý muốn của Christina.

"Đừng nhảy cảm thế. Điều này là cần thiết."

Louis Ancton nghiêng răng.

Cuối cùng, ai đó đã phải đưa ra quyết định.

Christina chỉ đóng vai trò đó thôi.

"Scarlett có vẻ khó chịu với cậu phải không?"

“Nếu có thì sao?”

Ludwig không giấu được sự khó chịu trước câu hỏi có vẻ đáng ngờ của Christina.

“Không, ý tôi là, bất cứ điều gì.”

"Không có gì."

Ludwig cắt ngang câu hỏi của Christina như thể nó chẳng đáng để cân nhắc.

Trước lời nói của Ludwig, Christina thở dài.

"Tôi biết tôi là một con khốn, nhưng tại sao các cậu lại có vẻ dễ xúc động hơn tôi?"

Ánh mắt của Christina trở nên lạnh lùng.

“Cậu có nghĩ đây là lúc cho những cuộc cãi vã nhỏ nhặt hay những cuộc đấu tranh cảm xúc không? Kẻ Bất diệt có thể là đội quân hùng mạnh nhất, nhưng Scarlett là người duy nhất có thể vô hiệu hóa chúng ngay lập tức và hoàn hảo. Chỉ với kẻ Bất diệt, chúng ta có thể tiêu diệt Đế quốc, Ma vương và thế giới nhưng chúng thậm chí không thể gây ra một vết thương nhỏ cho Scarlett.”

Nếu Scarlett muốn, cô có thể xóa sổ kẻ Bất diệt dễ dàng như xóa bằng cục tẩy cao su.

"Vậy ý cậu là gì? Rằng chúng ta nên nghi ngờ Scarlett?"

Nghe Louis nói, Christina nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tôi rất biết ơn vì Scarlett đã làm theo chỉ dẫn của chúng ta, nhưng có lạ lùng không khi tôi nói rằng chúng ta nên chuẩn bị cho mọi thứ?"

"..."

"Chúng ta không phải là những người duy nhất biết về sức mạnh của Scarlett. Adelia đã biết ngay từ đầu."

"Không thể nào... bây giờ kể cả Adelia?"

"Cậu nghĩ Adelia đang ở với ai lúc này!"

"!"

"Cậu đã quên con gái của Công tước Saint-Owan là ai rồi à?"

Khi Christina cất giọng, những người khác cuối cùng cũng nhận ra rằng những gì cô ấy nói là đúng.

Họ đang nghi ngờ không phải Adelia.

Ba người còn lại là người xúc động chứ không phải Christina.

Cảm thấy khôn khổ vì đã nhốt bạn mình, họ đã không nghĩ đến những gì mình nên có.

“Thánh Hiệp Sĩ Đoàn đã rơi vào tay Ma vương. Liên minh đang dần dần quay mọi người về phía hắc, nhưng cậu vẫn nghĩ Công tước Saint-Owan là một ngoại lệ sao? Công tước Saint-Owan chắc chắn, gần như chắc chắn, đứng về phía Ma vương. Ông ta thậm chí có thể đã gia nhập phe đó trước cả Thánh Hiệp Sĩ Đoàn!”

Khi Ma vương bắt đầu có dấu hiệu chuyển động, việc hắc liên lạc với Công tước Saint-Owan là điều không thể tránh khỏi.

Đó là một vấn đề có thể hiểu được mà không cần tận mắt nhìn thấy.

Thảo luận về khả năng Công tước Saint-Owan không đứng về phía Ma vương là một nỗ lực lỗ bịch.

“Ma Vương nhất định đang chăm chỉ tìm cách vô hiệu hóa kẻ Bất diệt. Cho dù hiện tại biết được phương pháp này, hắc cũng sẽ không sử dụng ngay, nhưng nhất định sẽ muốn nắm giữ nó trong tay.”

—Bên nhất định phải sử dụng sức mạnh của Scarlett.

—Bên nhất định phải chặn được sức mạnh của Scarlett.

Tất cả bọn họ chắc hẳn đã bắt đầu hành động ngay khi xác nhận được thông tin đó.

Thật kỳ lạ khi Công quốc Saint-Owan lại không đứng về phía Ma vương, và việc Ma vương hành động là điều đương nhiên.

Tuy nhiên, kết quả cho thấy Ludwig nhanh hơn.

"Nếu chúng ta nhanh hơn thì đó sẽ là một tình huống kỳ lạ."

Mặc dù bên kia có thể hành động nhanh hơn, nhưng bên có được thông tin sau đó lại nhanh hơn.

"Cho dù Scarlett có quay lại Temple nhanh đến đâu, nếu những tên khốn đó cấu kết với Bertus thì việc vào Temple sẽ không thành vấn đề."

Mọi người qua lời nói của Christina đều nhận ra rằng họ còn xúc động hơn cả Christina và đã không đưa ra được kết luận rõ ràng.

"Nhưng cuối cùng... Scarlett lại... được... bảo vệ... ở bên cạnh chúng ta..."

Anna nói, khuôn mặt méo mó như thể dùng từ “bảo vệ” khiến cô có cảm giác đau khổ.

Nó có thực sự là sự bảo vệ không?

Chẳng phải nó giống như bị giam cầm và giám sát hơn sao?

Tuy nhiên, có một số sự thật trong lập luận của Anna rằng không cần phải nghi ngờ gì nữa, vì cuối cùng Scarlett đã bị họ giam giữ.

"Đúng, đó chắc chắn là may mắn. Đó là một điều may mắn. Nhưng... đó là lý do tại sao tôi hỏi. Chúng ta phải loại bỏ ngay cả khả năng nhỏ nhất."

Christina nhìn về phía Ludwig.

“Cậu không cảm thấy có gì lạ sao?”

Ludwig là người duy nhất đối mặt trực tiếp với Scarlett.

Nếu có điều gì đó không ổn, anh ấy là người duy nhất có thể xác nhận điều đó.

Ludwig ngẫm nghĩ.

Nó có kỳ lạ hay không?

Scarlett chắc chắn đang rất sợ hãi giữa một tình huống không xác định được.

Cô đã nói cô cần thời gian để suy nghĩ.

Sau đó, sau một lúc suy nghĩ, cô quyết định đi theo Ludwig.

Và thế là cuối cùng Scarlett đã bị bắt.

Ludwig có một ý nghĩ nguy hiểm, tự hỏi liệu Scarlett có thể biến mất trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó không.

Tuy nhiên, cuối cùng Scarlett chỉ đến thư viện lấy sách chứ không hề biến mất.

Cô quay lại, kéo theo một cái Vali lớn.

Điều đó có lạ không?

"..."

Anh ta có nên nghi ngờ hành vi như vậy không?

Nó không thể được gọi là kỳ lạ, nhưng có điều gì đó.

Anh chưa kiểm tra xem bên trong vali có gì.

Nhưng liệu anh có nên mở nó ra và tìm kiếm không, mặc dù có lẽ nó chỉ chứa quần áo hoặc sách?

Scarlett, người đã chấp nhận bị giam giữ mà không có lời giải thích nào, là vì lợi ích của chính mình.

Việc nghi ngờ cô ấy có thực sự đúng không?

"Không, không có gì cả."

Câu trả lời của Ludwig vẫn như cũ.

Christina hỏi.

"Cậu có chắc không?"

Nếu họ còn nghi ngờ Scarlett nữa thì thà bị phản bội còn hơn.

"Tôi chắc chắn."

Ludwig đã đi đến kết luận đó.

Tuy nhiên.

"Đó phải là sự thật."

Dưới ánh mắt đe dọa của Christina, Ludwig không còn phản ứng gì nữa.

Thủ đô Đế quốc.

Vương đô Hoàng gia Emperatos.

Cung điện Trung tâm Tetra.

“Bây giờ, dường như mọi thứ đang tuột khỏi tầm tay ta”.

“Bệ hạ.”

“Hiện tại ta có thể kiểm soát được kẻ Bất diệt và cả Lực lượng Đồng minh...”

Khoảng cách giữa trung tâm của Đế quốc và Lực lượng Đồng minh là rất lớn.

Nhưng khoảng cách vật lý đó có thể được giảm bớt bất cứ lúc nào.

Lực lượng Đồng minh luôn có thể được quan sát và điều khiển như thể chúng nằm trong lòng bàn tay của một người.

Tuy nhiên, sau khi Ma vương bộc lộ sức mạnh ma quỷ của mình, tình hình đã thay đổi nhanh chóng và Lực lượng Đồng minh đang tiến vào một khu vực ngoài tầm nhìn của Hoàng đế.

Đó là một hiện tượng tự nhiên.

Ngay từ đầu, tình huống này không phải do Ma vương mà do Bertus gây ra.

Anh ấy đã ra hiệu rằng đã đến lúc bắt đầu và họ đã bắt đầu di chuyển theo đó.

Tuy nhiên, kể từ khi bắt đầu cuộc cảm ứng đó, tình thế đã tuột khỏi tầm tay của Bertus.

Lực lượng Đồng minh giờ đây đã cách xa Hoàng đế về mặt vật chất và chính trị.

Sự lãnh đạo của Lực lượng Đồng minh rơi vào tình trạng hỗn loạn và họ sẽ dần dần bị Ma vương nuốt chửng.

Những kẻ Bất diệt tạm thời tuân theo mệnh lệnh của Hoàng đế, nhưng một khi mọi thứ đã đến đích, chúng sẽ không còn thuộc về Hoàng đế nữa.

Đế quốc đang dần mất đi quyền lực.

Saviolin Turner nghiêm khắc nhìn Hoàng đế, người đã lên kế hoạch và dàn dựng tình thế để cố tình đánh mất tất cả.

Hoàng đế liên tục đánh mất thứ gì đó.

KHÔNG.

Nói chính xác hơn, anh ấy đang buông bỏ một thứ gì đó.

Từng cái một.

Từng cái một.

Anh ta không đang thiết kế và sắp xếp hoàn cảnh để đạt được điều gì đó mà là để buông bỏ một điều gì đó.

Hoàng đế vẫn chưa mất tất cả.

“Bệ hạ vẫn nắm giữ Shanapell và Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia. Ngài chưa mất tất cả.”

Hoàng đế có quá nhiều thứ cần phải buông bỏ cùng một lúc.

Kẻ Bất diệt là một đội quân rất hùng mạnh, nhưng Đế quốc có Shanapell và Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia. Hai thế lực đó cũng là những đội quân đáng gờm không thể bỏ qua.

Khi nghe những lời của Saviolin Turner, Bertus nhìn chăm chăm vào cô.

"Đó chính là vấn đề."

Đó không phải là một sự nhẹ nhõm.

Đúng hơn, đó là một vấn đề, như Hoàng đế đã nói, và Turner cần môi.

"Tại sao ta lại phải kéo nhiều người xuống cùng mình như vậy dù ta không muốn?"

Hoàng đế nhếch mép cười.

Hoàng đế có quá nhiều, có một số việc dù có muốn cũng không thể buông bỏ được.

Hoàng đế có rất nhiều.

Một số thứ không thể bỏ được.

Vì thế.

Hoàng đế không thể chết một mình, ngay cả khi anh ấy muốn.

"Chỉ huy Turner."

"..."

"Nếu ta yêu cầu cô biến mất cùng với Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia và Shanapell, cô sẽ làm chứ?"

Nghe những lời đó, Saviolin Turner nhắm chặt mắt lại.

“Thần không hiểu... tại sao nó phải như thế này. Tại sao... ngài phải làm điều này...”

Saviolin Turner từng là một hiệp sĩ đã cống hiến cả cuộc đời mình cho Đế quốc.

Cô không còn cách nào khác để sống.

Cô ấy là người không biết gì về cuộc sống ngoài điều đó.

Mệnh lệnh cuối cùng của Hoàng đế đối với một hiệp sĩ như vậy là phải từ bỏ Đế quốc.

Cuối cùng, những giọt nước mắt trong suốt bắt đầu chảy ra giữa đôi mắt nhắm chặt của cô.

“Bệ hạ còn quá trẻ, không hiểu tại sao ngài lại phải gánh vác trọng trách nặng như vậy... tại sao nhất định phải là ngài...”

Tuổi trẻ và trưởng thành có liên quan gì đến việc trở thành Hoàng đế?

Hoàng đế thì phải là Hoàng đế.

Saviolin Turner, người đã phục vụ tận tình cho Đế quốc trong một thời gian dài, biết lời nói của cô ấy vô lý đến mức nào.

Đó chỉ là điều đáng tiếc.

Anh đã mơ ước trở thành Hoàng đế, nhưng anh đã không trở thành Hoàng đế theo cách anh mong muốn.

Bertus đột nhiên trở thành Hoàng đế mà không có lễ đăng quang
đàng hoàng giữa sự hỗn loạn của chiến tranh.

Thái tử, người luôn khao khát được trở thành Hoàng đế, đã hoàn thành ước nguyện trở thành Hoàng đế.

Tuy nhiên, anh chỉ trở thành Hoàng đế của một Đế quốc đang trên bờ vực sụp đổ.

Mong muốn cuối cùng của một vị Hoàng đế như vậy thật kỳ lạ.

Trở thành vị Hoàng đế cuối cùng của nhân loại.

“Cô có thực sự cần một lý do để ở lại trên một con tàu đang chìm cho đến cuối cùng không?”

Khi mọi người đã rời bỏ con tàu, tại sao cô lại phải ở lại đó cho đến phút cuối cùng?

Vị Hoàng đế cuối cùng của một quốc gia đang biến mất.

Đâu có lý do gì để trở thành thần dân trung thành trong ngôi mộ đó?

—Vị Hoàng đế cuối cùng của Hoàng tộc Gardias.

Anh ta sẽ được nhớ đến như một tên bạo chúa đen tối nhất trong lịch sử, không bao giờ được lặp lại.

<Trans Note>

Bertus cũng là Hoàng đế vĩ đại nhất trong lịch sử.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading